

EL BE NEGRE

SETMANARI SATÍRIC.

Any III - Núm. 86

Barcelona, 7 de febrer de 1935

Preu: 20 cèntims

ENCARA UNA CRISI

La lectura imprudent de "El Progreso" decideix al senyor Azaña a dimitir
EL SENYOR LERROUX FORMA MINISTERI
La llista del nou govern

Madrid, 5 (Urgent). — Quan més segur semblava trobar-se el senyor Azaña al poder després de la sessió de divendres al Parlament, ha arribat aquesta nit *El Progreso*, de Barcelona amb el discurs enter i pronunciat del senyor Lerroux i un editorial del senyor Eduardo Carballo en el qual aquest notable demògraf municipal demana també el poder.

El Progreso ha caigut com una bomba ebanista, no sindicalista, en mig de les penyes governamentals i immediatament s'ha començat a parlar de crisi.

En sentir les converses, els elements socialistes del Govern han procurat acaparar tots els nombrosos tres exemplars que es trobaven als quioscos, però no n'han pogut trobar més que dos escassos. Una horrible sospita ha invadit els ànims socialistes, sospita que ben aviat ha estat tan confirmada com horrible.

El quiosquer en poder del qual es trobava l'exemplar de *El Progreso* ha declarat que li havia comprat un subjecte vestit de senyor, però que se li veia que no era més que un subjecte, de cabells arrissats, celles espesses i bigotis rexinxolats.

El repòrter ha comprès tot seguit que es tractava del senyor Emiliano Iglésias i ha corregut totes les cases que acostuma a freqüentar l'esmentat senyor. Però en cap d'elles no hi havia, ni el senyor Emiliano ni *El Progreso*. Regna gran inquietud perquè es tem una catàstrofe.

El senyor Azaña llegia *El Progreso*

Madrid, 5 (Més urgent). — No se sap com, però se sap que l'exemplar de *El Progreso* adquirit pel senyor Emiliano Iglésias i per deu cèntims, ha arribat a mans del senyor Azaña. Se sap que l'exemplar havia estat l'adquirint pel diputat radical incompatible, perquè en un descuidat i incompreensible hi havia deixat els senyals dactilars.

Des de que ha rebut el número, el senyor Azaña el lle-

geix febrósament i no vol rebre ningú. Regna consternació en la majoria parlamentària.

La decisió de dimitir

Madrid, 5 (Urgentíssim). — Hem pogut ésser rebuts pel senyor Azaña. L'hem trobat aclarat.

—No creia — ens digué — que Lerroux hagués dit lo que aquí dice. Si yo hubiese sabido que decía lo que dice aquí, no hay duda que hubiera dimitido. Y, por si fuera poco, ese Carballo me da la coz final. Suerte tengo que nunca es tarde cuando llega i si no dimiti entonces, puedo dimitir ahora, que si no... ¡aviados estábamos!

—...?

—Claro que tenemos mayoría en el Parlamento, pero es evidente que no la tenemos en el país, como dice el señor Lerroux. El reciente movimiento anarco-sindicalista es una prueba fehaciente de que el pueblo quiere una situación radical y si fuere poco, el movimiento del 10 de agosto debiera habernos abierto los ojos a no ser que esperáramos a abrirlos con las elecciones de Cataluña. Si me guarda un momento, me pongo el abrigo y salgo con usted a presentar la dimisión.

Una avinentesa semblant no es presenta dos cops a la vida, no de presentar la dimissió un President del Consell, sinó d'acompanyar un periodista un President del Consell a presentar la dimissió. Però en arribar al carrer el senyor Azaña prengué el seu auto i ens deixà en terra.

Una crisi resol l'altra

Madrid, 6 (Urgent). — L'aparició de la *Hoja Oficial del Lunes* amb la notícia de la crisi, ha produït un "repulso" fantàstic a totes les penyes dels "café" com a media ha augmentat en una proporció, al menys, en un 300 per 100. Es creu que si aquesta crisi dura, l'increment d'aquest consum resoldrà l'altra crisi. Els cafeters estan que no hi veuen de cap dels ulls.

El Sr. Lerroux parla

Madrid, 6 (Més urgent). — Els periodistes que estaven agrupats a la porta del Palau Presidencial han conversat amb el senyor Lerroux que feia dos dies que s'hi esperava.

—Ya ven ustedes — digué el líder radical tan bon punt hagué trencat el silenci que tenia a la mà —, que todo llega en este mundo. Ya lo ven, ahora me ha llegado a mi el turno de mandar; de manera que ¡mandar!

I, com que en aquell moment sortia el senyor Azaña, el senyor Lerroux, com en els bons temps de la monarquia, es precipità de cap a l'ascensor.

El Sr. Azaña ja havia parlat

Madrid, 6 (Urgent). — Els periodistes han emprès el senyor Azaña en sortir de Palau, però aquest, en veure'ns, ha dit que no podia dir-nos res més que el que ja ens havia dit a nosaltres.

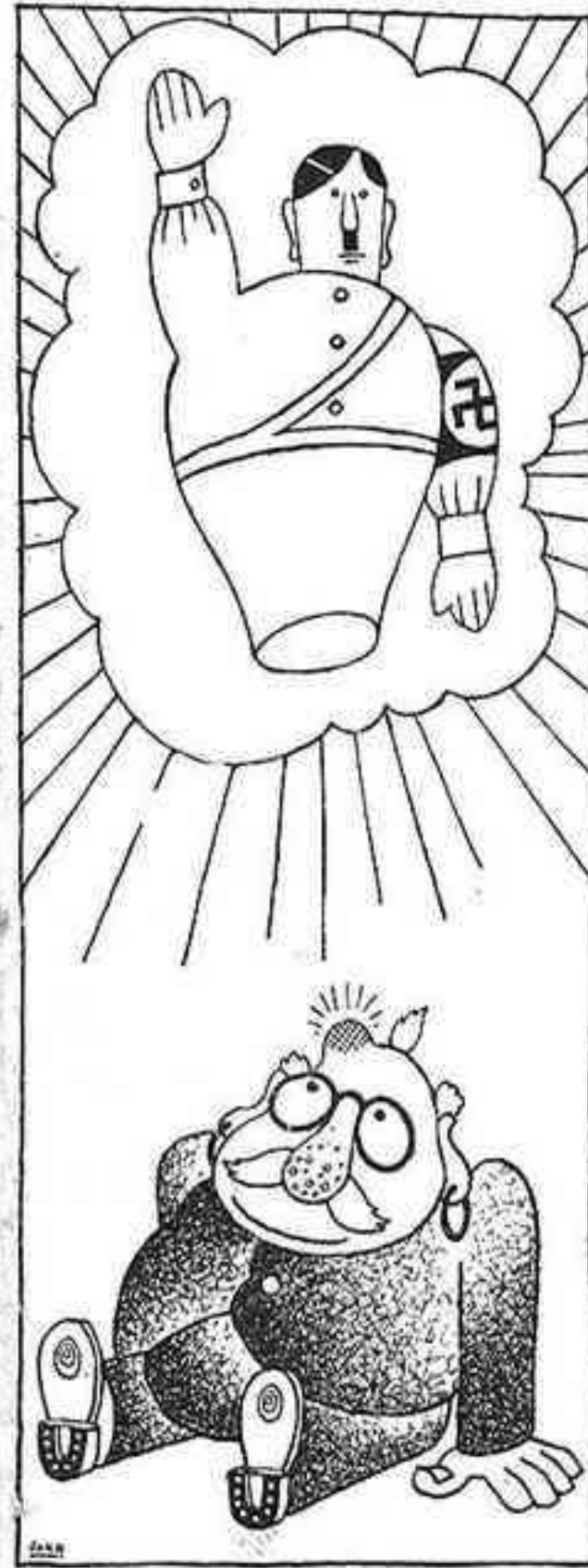
Tothom al partit radical

Madrid, 6. — L'aspecte de la capital és animadíssim. Els cafés són plens, els teatres són plens, els cinemes són plens i els carrers són plens. A les portes dels centres radicals s'hi han instal·lat taules per inscriure socis, davant les quals hi ha llargues cues que esperen torn. Sembla que entre els cuistes hi ha la major part del futur Govern.

Un senyor que no ha volgut donar el nom ha fet portar caliquenyos i cigarrillos als cuistes que feia més de vuit hores que s'esperaven. Se sospita que aquest senyor sigui el senyor March.

La primera comunió?

Madrid, 6 (Urgentíssimament urgent). — El senyor Lerroux acaba de sortir de Palau i immediatament ha ordenat a una guàrdia d'assalt que passava que li portés tots els periodistes que trobés per Madrid. Quan ens ha tingut reunits ha dit:

ELS HOMES DEL DIA

—Hoy, señores, es el día más feliz de mi vida.

Ha pujat al seu cotxe. Es creencia general que el senyor Lerroux ha fet la primera comunió a la capella de Palau.

Noticia desmentida

Madrid, 6. — Desmenteixin la notícia anterior. El senyor Lerroux no havia fet la primera comunió a Palau, sinó que havia rebut l'encarrec de formar Govern. La primera comunió li farà tan bon punt l'hagi format i també serà el dia més feliç de la seva vida.

La llista del Govern

Madrid, 6. — El senyor Lerroux ha permès que els periodistes li parlessin.

—Ha començat ja les consultes? — li preguntaren els repòrteres.

—En un partido democrático como el Partido Radical no són necesarias las consultas. Basta con el nombramiento, y la disciplina hace lo demás. En esta ocasión no puedo más que felicitarlos de que la crisis francesa haya precedido a la nuestra. La opinión se habrá convencido

Els prohoms de la Lliga Catalana parlen del rejoeniment de la Lliga Regionalista

Tan bon punt com vàrem veure que havia acabat l'Assemblea de la Lliga, vàrem voler donar als lectors les primícies de les declaracions dels prohoms del nou partit i anàrem a empaitar-los. El primer que trobàrem fou el senyor Valls i Taberner.

EL QUE ENS DIU EL SR. VALLS I TABERNER

—El primer que els haig de dir — ens digué el senyor Valls i Taberner, tot mastegant un manuscrit del segle XIII — és que jo no sóc prohoms de la Lliga.

—No hi fa res, digui.

—Doncs diré. Com vostè ja haurà vist, vaig ésser jo el que va proposar que el Comitè d'Acció Política seguís essent format pels senyors Abadal, Cambó, Puig i Cadafalch, Duran i Ventosa i Ventosa i Calvell.

—¿I quin és el que a vostè li agrada més?

—Naturalment, el senyor Puig i Cadafalch.

—Res més?

—Res més.

EL SR. PUIG I CADAVALCH, PARLA

—Francament — ens digué l'expresident de la Mancomunitat —, no m'ho creia d'en Valls i Taberner. És un bon noi i ha comprès perfectament que havent-hi República i havent-hi la Lliga jurat fidelitat, no hi havia por que ningú pogués pensar a ficar-me a la presó. Ha fet bé en proposar-me per al Comitè, perquè estic disposat a fer tots els sacrificis que no calgui.

EL SR. ESTELRICH

El trobem traduït la Història Sagrada de Lhomond al català antic.

—Porets dir-ho: d'aquesta Assemblea Magna n'és nat el pus bell partit del món.

—Però, ¿i com us ho fareu els que éreu joves?

—La joventut és cosa folla e poc sentada; té moixons al cap; e pa a l'ull. Ara els joves per vós dits passaran a ésser clàssics.

—Així...

—La bernatmedicació del partit serà un fet.

EL SR. VIDAL I GUARDIOLA

El trobem, com poden pensar els nostres lectors, fent números; però en veure's sorprès ens fa constar que ell, contra el que poguéssim pensar, no fa números, sinó que només fa número perquè és disciplinat.

—Els joves — digué — teníem una visió equivocada de les coses. Afiguris que si no m'haguéssim obert els ulls sembla que jo resultava ésser sindicalista!

—...!?

—Tal com ho sent; miri que proposava *nada* menys que la sindicació forçosa!

—Burrango!

—Sort que l'Alexandre Gallart, que durant la dictadura en va aprendre un niu a l'Escola Social, em va obrir els ulls, que si no... sindicalista!!!

—Horror!

—Ja ho pot dir, ja...

EL SR. PELLICENA

—Ja ho veieu. Els trenta anys de catalanisme i de patriotisme honrada i patriòtica de la Lliga han cristallitzat en aquest bell espectacle de l'Assemblea. La majoria administrativa de l'Ajuntament de Barcelona s'haurà de convèncer a la fi que està en minoria i a les pròximes eleccions els ho demostrarem amb els vots dels immigrants.

—¿Però no havia dit vostè a l'Ajuntament que no n'hi havia d'immigració?

—Home!... No podia pas dir que n'hi havia... jo sóc fill de Valladolid!

—Dispensi... dispensi...

EL SR. ABADAL

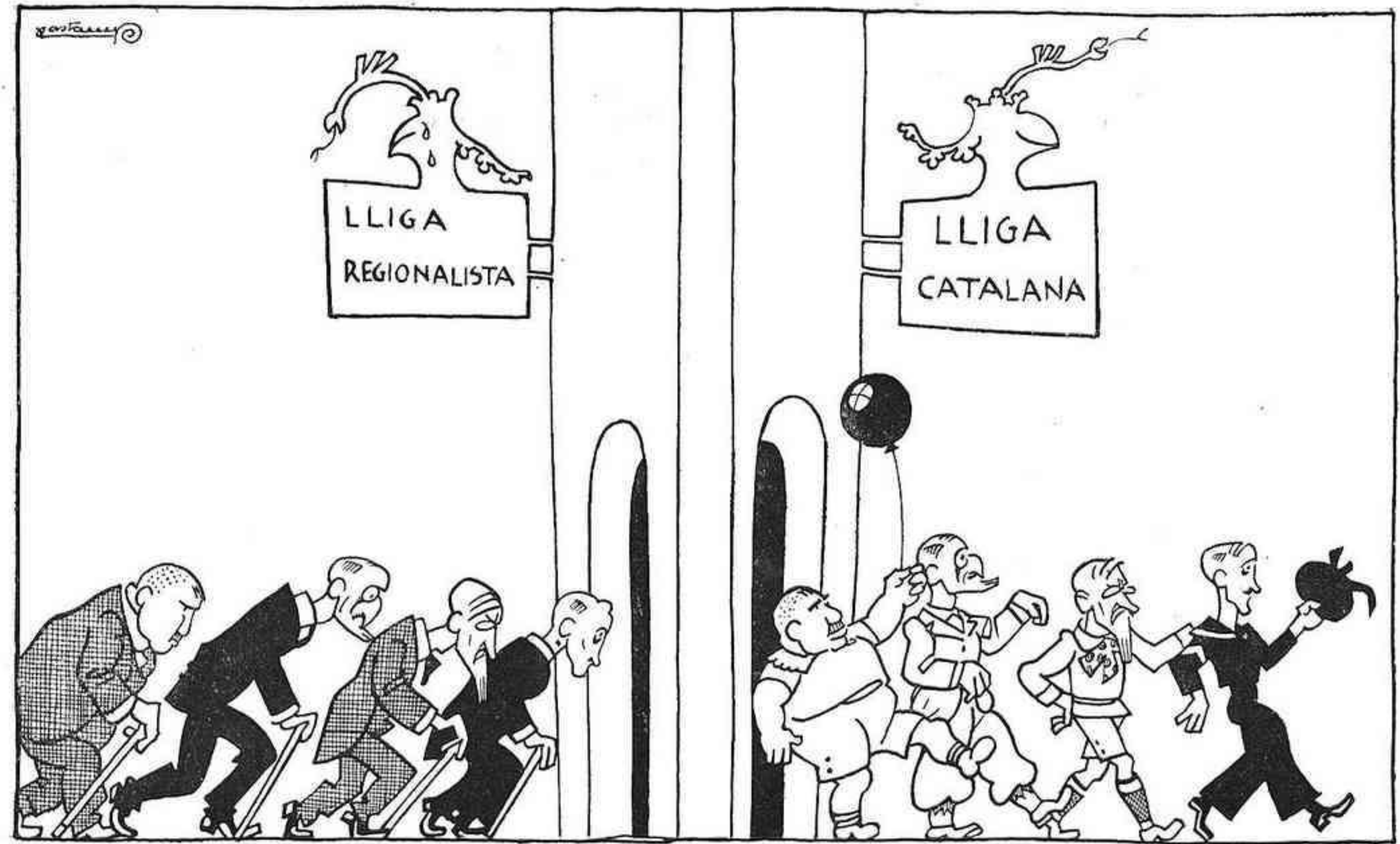
—Aquests canvis... aquests canvis...

—Canvis?

—Sí, home, que no ho ha vist? Ara li han hagut de canviar el nom. I encara això; però, ¿ha vist? Els de més de vint-i-cinc anys no podem ésser de la Joventut!

Això és fer un nou èxit a «Els Vells», d'Ignasi Iglésias... I Ignasi Iglésias no era de la Lliga!

(Segueix a la pàg. 2, col. 1)

LLIGA - FAUST

Abans de l'Assemblea

Després de l'Assemblea

con ello de la necesidad de formar un gobierno con dieciocho ministros y hasta con algunos más. No faltaba más.

—I la llista?

—Es la siguiente — el senyor Lerroux es ficà la mà a la butxaca, en va treure un grapat de papers entre els quals s'hi veien nombroses cartes de recomanació, factures, etc., i anà llegint noms. — Apunten.

Presidencia i Deuda, Lerroux. Guerra, Sanjurjo. Marina, Santamaria. Naufragios, Magaz. Contrabando, March. Hacienda, Emiliano Iglesias. Deficit, Calvo Sotelo. Presupuestos, Alba. Cobranzas, Vinaixa. Agricultura, Guerra del Rio. Ganaderia, Carballo (Eduardo).

Obras Públicas y Teatro Lirico, Giralte. Ferrocarriles, Griso. Instrucción Pública, Pich i Pon. Gobernación, Martínez Anido. Vigilancia, Marqués de las Alalayuelas. Higiene, Ciudad. Cultos y Pompas Fúnebres, Cardenal Segura. Limosnas para las Animas, Canónigo Montagut. Abastos, Matutano. Calefacción, Más Bagá. Tracoma, La Cierva.

Una alarma

Madrid, 7 (Urgentíssim). — Hi ha gran alarma pels cafés de la ciutat. Aquest matí han estat invadits per uns individus que venien carteres.

La alarma era una mica falsa

Madrid, 7 (Més urgentíssim). Les carteres ja eren carteres i els individus eren individus; però s'ha descobert que les carteres eren falses. Els concurrents dels cafés han respirat; no les han comprat; en canvi han comprat alguns càrrecs subalterns, que no eren falsos.

EL SR. CAMBO

Com heu pogut veure—ens di- gué el líder del partit després de fer-nos jurar que seriem breus—, la meua penoncia ha aconseguit donar cohesió al partit. Res d'Unions Catalanes. I la Joventut, tota fa l'Escola de pàrvuls; passat el Narro, els infants passaran a integrar-se a la totalitat del partit i no seran elements perturbadors. I quan sigueu al carrer—acabà l'illustre amic de La Veu—ja no teniu necessitat d'ésser breus.

EL SR. DURAN I VENTOSA

—Ja heu vist que hem trobat un nom que acontenta tothom. De Lliga Regionalista i Unió Catalana n'hem fet Lliga Catalana. Així ja no són possibles les ciissions. Però, ¿i si surt un grup que es digui Unió Regionalista? —Calli, burrrango! que si el sentissin...

EL SR. VENTOSA I CALVELL

—Ja són republicans! Ja són republicans! —I vostè? —Jo ja n'havia estat sempre. Només he de recordar tot el que en el Govern Aznar vaig fer perquè la gent es decidís a portar la República. Estic entusiasmat. Llástima, només, que la gent del partit no n'està gaire. —Els regionalistes? —No, ja no en som de regionalistes. Ara som... com li diré?, som... —Lliguets. —O lliguistes, encara no ho hem decidit; veurà, fa tan poc que s'ha rejuenit el partit... —Rejuenit? Envellit deu voler dir; ¿no s'ha fixat que en suprimir la joventut de més de vint-i-cinc anys...? —Xxxx! Calli, desgraciat, que si se n'interessin...

EL SR. JOSEP PLA

—Quin país de pa sucant amb oli! I quins diaris! A qualsevol país del món i a qualsevol diari de qualsevol país ja m'haurien enviat a fer un viatge a Alemanya per veure que hi passa, amb dues mil pessetes al mes. Però aquí ni La Veu, ni La Publí, ni El Sol, ni Mirador no saben el que és periodisme, i un hom es veu reduït a haver d'atacar a tort i a dret.

LA BORSA LAVIDA

Table with 2 columns: Item and Price/Status. Includes 'Crisi (emissió catalana)', 'Crisi (emissió espanyola)', 'Conseller Agricultura', etc.

Ha despertat expectació aquesta setmana la nova remesa de «Crisi» (emissió catalana), que ha portat com a conseqüència una alça dels «Consellers Agricultura». En canvi l'emissió espanyola dels «Crisi» no ha sofert variació, si bé entre els posseïdors de Lacandrus hi ha expectació, que ja és alguna cosa. Qui no s'accontenta és perquè no vol.

El que produí veritable pànic fou la baixa sobtada i sorollosa de les obligacions «Lliga Regionalista, S. A.», un paper acreditadíssim que s'havia cotitzat a través de totes les èpoques i que els entesos el creien capaç de resistir totes les formes de govern. Afortunadament per als posseïdors de l'esmentat paper, les obligacions han estat convertides en «Lliga Catalana, S. en C.», a la qual se li considera una llarga vida també a prova de formes de govern, encara que sembla que el nou paper sabrà guardar millor les formes.

Casa dels Purés ALIMENTS DE REGIM FARINES, LLEGUMS I PURES DE TOTES MENES TOT GARANTITZAT

Passatge Madoz, 4 • Telèf. 17063 (entre Fivaller i Plaça Francesc Macià)

amb el cor a la mà.

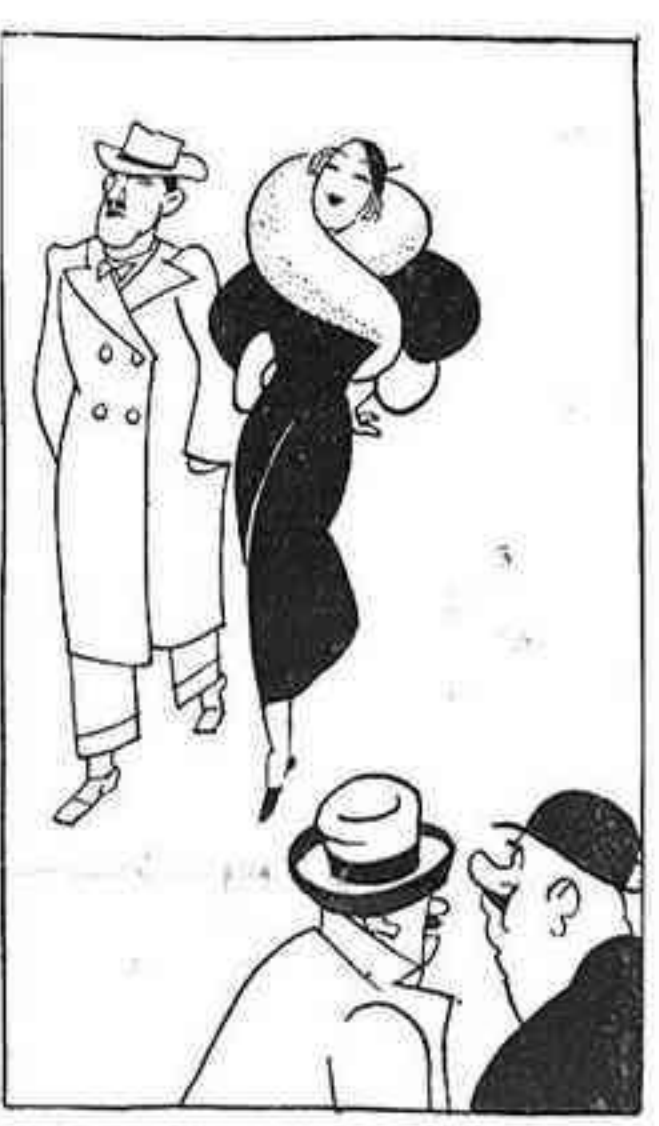

UN MOMENT DE SINCERITAT

Dimarts passat en Marianus Aguilar comentava a La Noche un article de El Dilucio titulat «La obra de la República» i, simulant un diàleg contesta un que li parla de Don Quixot:

«—No, Don Quijote era un pobre hombre. Al lado de Don Quijote, tenemos a Don Juan, que no era un botarate, ni mucho menos. Quitemos a Don Juan la obsesión sexual, apliquemos su energía y su inteligencia a la vida, y Don Juan quedará un hombre inigualado. Sólo en España pueden darse hoy esos tipos de extremistas que se juegan la vida por un sueño, o esos monárquicos, hombres de honores y de riquezas que a las tres de la madrugada van, Carrera de San Jerónimo abajo, a atacar el Ministerio de la Guerra. Y como creo que la República es la única que puede levantar a mi patria e imponerla — aparte doctrinas —, soy republicano.»

Tothom que hagi llegit l'article i tothom que llegeixi aquest fragment comprendrà que el Don Juan a que es refereix el director de La Noche no pot ésser altre que don Joan Pich i Pon.

—Aquest que va amb ella, és el vell. És un home que ja l'han expulsat de la joventut de la Lliga.

POLIDESES

Els sense-feina, malhauradament; no solament són patrimoni de les grans ciutats. A Manresa, Terrasa, Sabadell, Vilanova i altres punts de característiques industrials similars, aquest flagell mundial comença a prendre increment i les autoritats locals a creure's obligades a preocupar-se'n. Aquesta tasca — diem-ne redemptora — pel que es veu, ofereix un sens fi de compromeses situacions als que són més obligats a embranchar-s'hi.

A Vilanova, per citar un cas recent, algú, autoritzat per fer-ho, s'acostà a un pobre sense-feina que xuclava amb dalit la seva pipa, per a oferir-li una col·locació, per cert gens menyspreable.

La resposta del sense-feina fou de les més naturals:

—Home, i precisament per a donar feina se us ha acudit de començar per mi?

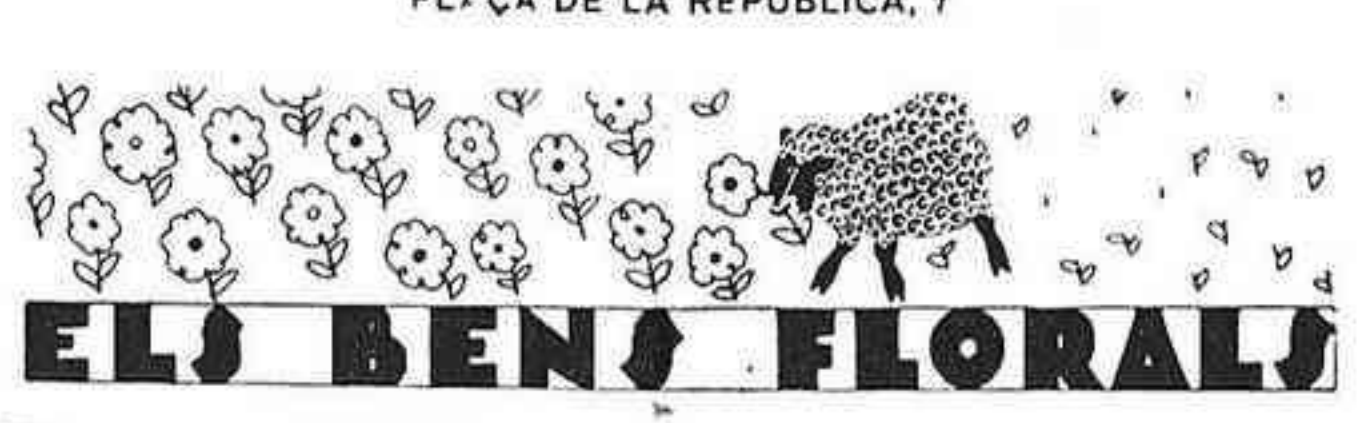
Gran Cafè Espanyol CONCERTS DIARIS de 10 a 12 nit pel Quintet Vilalta TOTS ELS DIVENDRES Grans festivals i Concerts extraordinaris

VALENTIA? TEMERITAT!

El Correo Catalán del dia 31 donava compte als seus lectors de la Conferència del senyor Lamamie de Clairac i amb uns grans titulars feia remarcar que «El señor Lamamie de Clairac, valiente diputado tradicionalista, habló ante más de seis mil personas».

Parlar el senyor Lamamie de Clairac davant de sis mil persones? Això ja no és valentia, és temeritat!

A una taula ben proveïda no hi pot mancar XAMPANY LAVERNOYA CAVES J. RAVENTOS ■ SANT SADURNI DE NOYA

ELS BENS FLORALS

Romanço de la reforma de la Lliga

—Lluís: aquesta quitxalla només fa que esvalotar. Tots criden, tots es remenen i tots ja volen manar. I en un partit com el nostre, organitzat fins allà, amb les seves jerarquies, els seus beis i el seu soldà, els seus visirs i els seus savis de mullena i de seca, això és intolerable, no ens hi podem amollar. Cal que inventis una tretxa com cal al teu tarannà, una tretxa de les teves que faci ploure i tronar, perquè els joves es distreguin i no deixem de manar; si no, la casa s'esquerda i tothom ne fugirà. Apa, Duran, a la feina. Mira que no cal badar.

Això diu que deia un dia, tot fumant un gros havà, el gran soldà de la colla al seu visir n. preclar. I el visir prou va comprendre que aquell assumpte era un gra i que calia resoldre'l tot seguit, sense tardar. Estudia i examina el pro i el contra, com va, com ve, com tomba, com gira el cas que fa capficar. de tants exàmens i càlculs un gran plan en va fruitar.

Aquest plan era una magna assemblea a celebrar. L'assemblea s'anunciava: «Grans reformes al local»; «Transformacions al vestuari»; «El de dalt anirà a baix»; «Veniu, joves, animeu-vos, que un bell trajo se us farà, un trajo tot fet a mida i de tall republicà». «Veniu, veniu tots alhora; ara tots podreu manar».

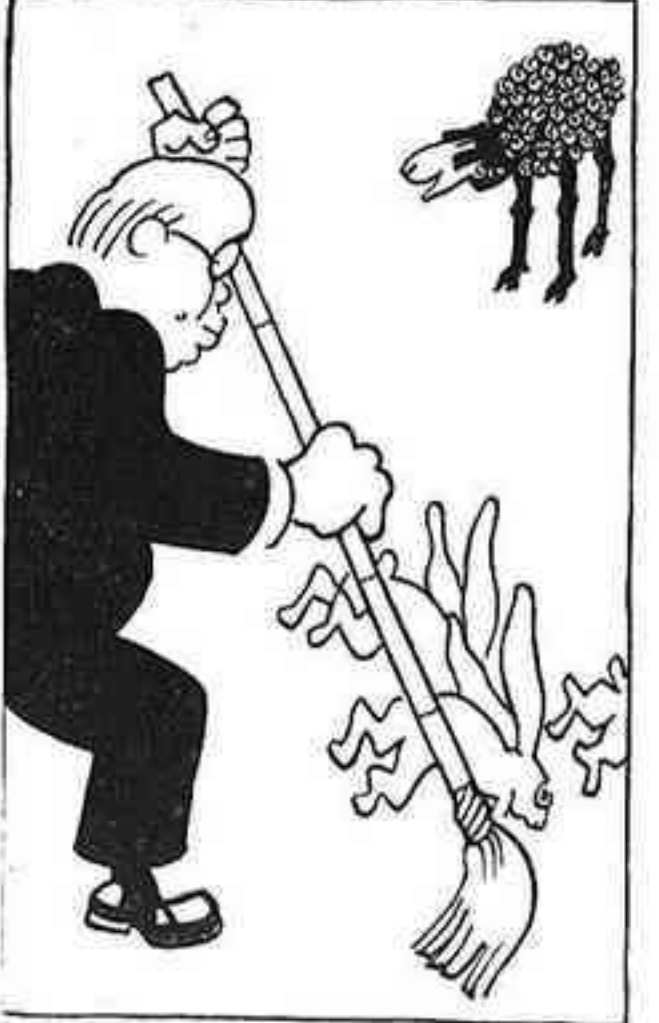
Ja va anar bé l'assemblea; més del que us pugueu pensar! Tots els joves hi acudiren com si hi donessin manna, i cada un que hi entrava queia a mans d'un ancià; l'ancià l'estabornia amb un joc llarg d'explicar, i el feia votar tothora d'acord amb el gran soldà. Les reformes anunciades només foren repintar amb el vell color de sempre tots els dintres del local, i per fora, quatre lletres del vell rètol canviar. La joventut renouera ben curt la varen fermar; incorporada amb els jaïos ja no es podrà bellugar. I els trajos—quina ignominia!— de bell tall republicà, foren fets amb roba vella, i el tall... puigcadafalguà!

EL CANTABRICO FUNDAT EN 1908 STRAS-MARISC VENDA-DEGUSTACIÓ I RESTAURANT ESPECIAL Per Any Nou. Servet permanent a domicili SANTA ANNA, 11 113 - TELEF. 14912 - BARCELONA

COMUNISME DE CIRCUMSTANCES

El noi Aiguader és un comunista dels més deliciosos. Després de fer — fins ara — acte de presència a les representacions del Liceu amb un correcte trajo negre, ara se'ns ha despenjat amb un sensacional «smoking» fent «pendant» a una camisa magníficament emmidonada. Els seus comunistes amics han cuitat a lamentar-se del canvi — al seu jut lamentable — i a procurar esbrinar-ne les causes que el poden haver suscitat. Finalment i garbellades totes les suposicions ha sortit aquesta veritat amarga: Durant les representacions de la companyia rusa presumia d'americana purament per compromís i per allò que se'n diuen ganecs de quedar bé, però, tot ha estat acomiadat-se aquesta companyia com ell cuitar a estrenar «smoking» i convertir-se en un «dandy» dels més repugnants (!).

No es pot negar que, quan menys, la suposició queda força pittoresca.

L'Azoña en funcions o els interpel·ladors interpel·lats

DINER PEGANT A CAN LLIBRE

Dimenge, a l'elegant restaurant del terrat de Can Llibre, es va celebrar el banquet d'homenatge que els congressistes del ex Congrés Municipalista Català oferien al President de la Generalitat i al Govern. Perquè aquests veïssin que les qüestions tractades eren apassionants, el final, després dels discursos, l'Alcalde de Sabadell, senyor Ribé, que s'havia distingit per la seva actitud ciutadana davant el funcionament dels funcionaris, donà, en companyia del Secretari del mateix Ajuntament, senyor Altura, una exhibició de lluita d'estil lliure de totes les categories. Creient que havia estat una equivocació en un lloc tan elegant, alguns periodistes separaren els exhibicionistes, demostrant rigorosa censura de premsa per evitar aquests antidemocràtics espectacles.

NO TOSSIU PRENEU PASTILLES KLAM TRES RALS CAPSA LA PRIMERA US CONVENCERA

HOMENATJAT (!) QUE S'ESPERA

El fet d'homenatjar el futbolista Piera ha situat — així de retruc — al seu amic Sagi-Barba en un pla de fatigues esperances en quan a l'homenatge que, des de temps gairebé prehistòrics, els directius blau-grana venen promentent-li. Els socis, però, no semblen pas confiar gaire de poder veure a Sagi-Barba corresponent als càlids aplaudiments del públic en un dia de partit d'homenatge i comiat.

Les paraules d'uns socis, pronunciades dijous passat al camp de les Corts, confirmen aquests pessimismes: —No hi ha més, pobre Sagi. L'hauran d'anomenar l'homenatjat desconegut...

TOSTADERO-CAFÉ-RESTAURANT Plaça de la Universitat, 3 - Telèfon 34842 TARDÀ I NIT Grans Balls familiars per concurs d'orquestrats

¿Vols venir tu, Ramadà?

El diari del fundador: Lluís Companys sota un assaig del senyor Josep (Ah!) Trabal, del qual són aquestes ratlles «la humanitat, no presentaria cap diferència fonamental amb una tribu salvatge, els individus de la qual — estuporitzada la intel·ligència llur per l'embrutament de la barbàrie, establerta com el ritme únic del seu pas inconscient damunt la terra — vivien presoners dels instants enfolits en el seu cercle infranquejable de supersticions fatalistes» ens parla del mes del Ramadà. I per demostrar tot el que ha dit més amunt l'aprofitat ex-alumne dels Reverends Pares Escolapis (recordeu el Pare Forcada, senyor Trabal (Ah) Josep?) el mateix diari ens informa amb aquella manera «a la gargó» que el caracteritza que «el mal funcionament del telèfon allargà un dia més el DESDEJUNI» i que no ha estat possible sacrificar el vedell.

Es un escàndol. Aquesta República és capaç de fer-nos torbar llaics fins els moros, abans tan escrupulosos amb les seves tradicions religioses, perquè del que es dedueix de la informació de La Humanitat del dia primer de febrer, els moros aquest any en lloc de celebrar com abans el Ramadà dejunant com uns lladres, pitjor que els pobres rabassaires, han fet una llanterana continua, encara que lleugera d'esmorzars, durant trenta dies i trenta nits.

Ara que podria ésser que no fos precisament la República, ni el telèfon que allargués un dia més el DESDEJUNI dels fills del Profeta, sinó simplement allò que ens deia l'antic Congregant de Nostra Dona de l'Escola Pia (recordeu el Pare Piera i el seu mico senyor Trabal, Ah! quins temps aquells, els del Pare Sellarès, senyor Trabal, ah!), en començar.

Perquè, repetir «cada menys» que set vegades DESDEJUNI en mitja columna, ni portant monocle pot ésser una errada d'impressió. I més quan es tracta d'una cosa tan seriosa com el dejuni del Ramadà.

El Be Negre

En Gran Sala i l'Apelles Mestres després de veure la crítica que el senyor Rafael Benet des de La Veu de Catalunya ha dedicat al «Saló d'Humoristes de Barcelona» han cuitat a trametre-li un tortell de cabell d'àngel.

EXPOSICIÓ D'AQUAREL·LES I DIBUIXOS DE FORTUNY PROCEDENTS DE LA COL·LECCIO SIMANETTI DEL DIA 4 AL DIA 25 DE FEBRER DE 1935 GALERIES VALENCIANO PLAÇA FRANCESC MACIÀ, 10 BARCELONA

Hem tingut referències d'una interessant exposició de xiulets mallorquins, la qual es celebrà en una de les nostres sales d'exposicions més concorregudes. Sembla que el «Collegi de Refilis» de la nostra ciutat va fer-hi tots aquells honors que, atenent-nos al seu ofici, eren de preveure.

SALA PARÉS Avui fins el 10 de febrer Exposicions de Pintures de Rafael Llimona, Gussinyé i F. Vidal Palmada Des de dissabte exposició de pintures i dibuixos de Marian Andreu En Manolo Hugué ha estrenat una boina de color de rosa. Joaquim Mir dorm amb les barbes sota dels llençols.

MOLT

PRONOSTICS CRITICS

Amb aquella sed d'avançar-nos aconseqüents tant nostra com de vostès, avui anem a apuntar-nos un d'aquells èxits que tant simplicitat en han fet a l'opinió (amb minúscula), fins al punt de convertir-nos en l'obsessió d'en Dencàs (g. D. g. l'obsessió dels cada dia menys actius escamots d'en Dencàs (g. D. g. m. a.))

Es tracta no res menys que de donar, ja abans d'esser estrenada, algunes de les opinions que desvetllarà l'estrena «El Cafè de la marina» d'en Sagarra entre les nostres personalitats i crítiques. Són aquestes i cap altres que aquestes:

Ventura Gassol: Sagarra és la rosa del jardí teatral de Catalunya. El seu perhan ens arriba al cor i ens esperona en el nostre optimisme en pro del ressorgiment de totes les manifestacions espirituals catalanes. Visca Catalunya!

Duran i Ventosa: No prenc cafè però, això no obstant, «El Cafè de la marina» m'ha convençut. En Sagarra és l'únic home que ens falta a la «Lliga Catalana».

Francesc Macià: Pobret Sagarra, vinga fill meu que l'avi l'estima!

Doctor Aiguadé: A un home així si que li traspasaria de gust la vara!...
(En Sagarra, naturalment, no s'ho creu.)

Podríem reproduir moltes altres opinions, però, cal advertir als lectors que les pitonisses s'han associat i no poden fer més de les vuit hores. I, francament, posint-se al nostre lloc i al de la nostra pitonissa de torn...

Grutes Sala Mercè

PALAU D'EN BANYETA
MONUMENTAL PESSEBRE
BAIXOS TEATRE OLYMPIA

Reestrena de «Gala Placidia» al «Gran Teatre del Liceu». (Dimarts passat, a la nit, per tant.) Arriba l'escena en un noble god entra al Palau d'Ataulf a Barcelona on és rebut per dos patricis romans els quals li allarguen els braços amb un gest de radiant cordialitat. Un d'ells gesticula amb tanta embranchada, amb un entusiasme tant desproporcionat, que no pot evitar que li rodoli un puny (i no precisament de camisa romana) al bell mig de l'escenari en mig dels somriures continguts dels ocupants de les llotges i primers rengles de butaques...

Potsar el mestre Morera encara resultarà que tenia raó.

Avui tindrà lloc al Liceu un homenatge al mestre Vives en el que per primera vegada hi cantarà el conseller de Justícia de la Generalitat, senyor Pere Coromines. Completaran el programa «Doña Francisquita» i «L'Emigrant»: un *ménage à trois*.

GRAN TEATRE ESPANYOL
Companya de vodevils i espectacles moderns
Primer actor i director:
JOSEP SANTPERE
DIVENDRES PROXIM NIT, DIA 10
SENSACIONAL ESTRENA
EL SEGON NUMERO del PAPITU "Santpere"
de JOAQUIM MONTERO
pàgines musicals d'els Mires, DURAN, MAS, POU, TORRENTS: pàgines en colors de CASTELLS
DIVENDRES-DIVENDRES SERA UN GRAN ACONTEIXEMENT!!!
Es despatxa en tots els Centres de localitats

ELS OPTIMISTES

De bona tinta hem estat informats d'un fet que estem segurs que quan sigui conegut produirà una veritable revolució. És una notícia tan transcendental que gairebé ens resistim a donar-la per poc de què els nostres lectors s'afectin massa.

El nostre deure d'informadors, però, ens obliga a passar per damunt de tot, i anem a donar la notícia sense reparar en les conseqüències.

Un empresari el nom del qual no es pot fer públic per no ferir la seva modestia, ha signat un contracte amb la Cínia, pel qual l'esmentada empresa li cedeix (pagant, naturalment) el Tivoli i el Kursaal per a fer-hi teatre català aquesta mateixa temporada.

No ens negaran que la notícia s'ho val. Ara només ens resta recomanar als senyors Ambrosi Carrillón i Imprudenci Bertrana, que s'afanyin a treure la pols d'aquells manuscrits de drames de pirates i de lladres i serenos que tenen desats al quarto dels mals endreços, perquè ara és l'hora de què els sigui feta la justícia que mereixen.

Perquè si ara no estrenen, ni mai.

EN LERROUX OPTIMISTA

Em sembla que moralment m'he apuntat un èxit.

PER FI, EL NOU FORMAT

Per fi el número que vé sortirà amb el nou format 76x104 cm., contra 70x100 de l'actual, que fa tant de temps havem anunciat. Amb aquesta reforma, per bé que una mica retardada, ens avancem a les que té en projecte «La Veu» per democratitzar-se. Nosaltres no necessitem plebiscits ni assembles perquè sabem que els nostres lectors ens agrairan tot el que sigui donar-los més paper. Els anunciants també ens ho agrairan perquè això podria representar un saludable exemple per «La Vanguardia». Amb aquesta reforma, que representarà més d'una columna més de text per pàgina, esperem resoldre si no d'un cop l'anginosa manca de paper, almenys agreujar-la prou perquè el Govern se n'ocupi d'una manera seriosa

Encara més difícil

El senyor Lerroux, amb motiu de la victòria moral que s'ha apuntat amb el seu discurs pro consolidació del Govern, ha estat obsequiat amb un veritable allau de telefonemes, telegrams i recaderogrames. Tots els radicals, semiradicals, correligionaris i librepensadores que s'aprecien en alguna cosa, han cuitat a fer constar la seva adhesió a l'eminent polític, que com ja és públic i notori, qualsevol dia d'aquests o dels altres s'encarregarà de formar govern i de repartir carteres de ministres, subsecretaris, places de governador i demés agregats als seus entusiastes seguidors.

Hem estat temptats de reproduir-ne uns quants d'aquests telegrams i telefonemes que abarquen totes les escales de la democràcia republicana, però hem hagut de desistir perquè n'hi ha tants que valen la pena que per més que ens hi apliquéssim, la relació ens sortiria incompleta. Com a mostra hem decidit publicar el del «Real Club Republicano», com podran apreciar els nostres llegidors, s'ho val de debò. Diu així:

Junta directiva Club Republicano reunida hoy felicita efusivamente gran discurso pronunciado Cámara interpretando sentir general Democracia republicana tiene en usted verbo indiscutible y autorizado. Radicales Catalana reiterante entusiástica incondicional adhesión, estimando grandes servicios prestados Patria, República, Salúdante, Pich, Bosch Catarineu, Matutana, Ciudad, Sedó, Clapera, Freixas, Guañabens, Roldós, Pérez de Rozas, Esquerdo, Rufasta, Matheu, Heredia, Padró, Domènech, Més Bagó, Ferrándiz, Rubert, Uled, Santamaria y Ambroa.

La col·lecció de signatures que avalen tan expressiva felicitació ens ha deixat aclaparats, i és que això de què la democràcia republicana es vegi representada per uns senyors de la categoria dels Pich i Pon, Mas Bagó, Ciudad, Sedó, Bosch i Catarineu, Roldós, etc., és per fer perdre el cap a qualsevol. El problema, al nostre entendre, és el següent: ¿La democràcia s'aristocratitza o l'aristocràcia es democratitza?

GRAN TEATRE DEL LICEU
Temporada d'hivern, sota el Patronatge de la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona. Gran companyia d'Òpera. Direcció gen.: JOAN MESTRES CALVET
Avui, dimarts, a les 9. HOMENATGE AL MESTRE VIVES
I. Intermedi de Tallsmán. II. La primera i segona vida d'Amadeu Vives. (Quatre paralles de Pere Coromines). III. L'Emigrant per l'Orfeo Català. IV. **DOÑA FRANCISQUITA** per Fleita, Selica Pérez Carpio, Cèlia Guberí, Trini Avellà, Gorgé i Palecos — Mestre director: A. Capdevila. Dijous, a les 9. **AIDA** per Bruna Raso, Antoni Cortis, Angela Rossini, Ettore Nava i J. Alsina Mestre director: J. Sabater. Dissabte, dia 11, a les 5 tarda. **GALA PLACIDIA**, per Blanc, Gumà, San Agustí, Fuster i Alsina. — Mestre director: J. Pahissa. Diumenge, dia 12, a les 5 tarda. **DOÑA FRANCISQUITA** pels mateixos eminents artistes del dimarts. — Mestre director: A. Capdevila

EL LIBERA
LES FIDELSCQUINES

HOMBRES SIN MIEDO
QUE ES PROYECTA AL TIVOLI
Es un document monumental del correu aeri
Aclamat a PARÍS, LONDRES I NOVA YORK, com la millor obra del segle.
ES UNA SUPERPRODUCCIÓ UNIVERSAL

Es curiós que un film que en anglès se'n diu «Hell Divers» que vol dir capbussador de l'infern, en espanyol se'n digui «Titanes del Cielo», que vol dir titans del cel. Però com que a l'Urquinaona, que és on el fan, no han pogut traduir i canviar l'acció, i aquesta és un documental com una casa dels vols aeris, al film, que tampoc no l'han fet parlar en espanyol, sembla bo de veritat. ¿Per què, vist aquest exemple, les cares cinematogràfiques no es limiten a tergiversar els títols en comptes de fer-ho amb el diàleg? Misteris del comerç.

Aquella mena de Dràcula de la cort tsarista que tot sovint ens vé a visitar, aquell Rasputin que ha estat tantes vegades assassinat pel príncep Iussupov a la pantalla, al teatre, als llibres, etc., al Capitol és assassinat aquesta vegada pels dobles que

maltes del Sr. O. F. Deia el programa que es tracta d'una sátira. El públic, però, va creure més aviat que es tractava del muscle i no s'hi va trobar massa bé.

En canvi, abans s'havia projectat King Neptune, film de dibuixos de Walt Disney en colors, que és una de les pel·lícules millors i més importants que s'han projectat de fa molts anys. I no pas entre els films de dibuixos, que és indiscutiblement el millor, sinó entre les grans superproduccions dels grans directors i les grans estrelles.

El «Centro de Defensa Social» va enviar als diaris una gasetilla en la qual anunciava els programes cinematogràfics del mes. Cada pel·lícula tenia el seu comentari que com es pot veure és just i adequat a cada cas:

AVIAT. ESTRENA AL COLISEUM D'UNA PEL·LÍCULA PERFECTA
Per LOUIS TRENKER
Una epopeia que reviu les gestes dels herois espanyols Espoz y Mina, «El Empeinado»
Una pel·lícula Universal
Director: Kurt Bernardt

el fan parlar en espanyol. Sembla que si la policia cerqués els assassins els trobaria a la nostra ciutat.

Després d'una mala notícia en vé una de bona. Sembla que aquest mes s'estrenarà el film de René Clair, 14 Juillet. Però sembla també que en comptes de seguir el camí de A nous la liberté i Le Million torna cap a Sous les toits de Paris, i això ja no resulta una notícia tan bona.

A «Studio Cínia» varen projectar, divendres passat, Las

Noblez Baturra
Reproducció plàstica de la cèlebre novel·la del mismo nombre.

La Dolores
Plasmació magistral de la zarzuela de igual títol.

Bona Geste
Pel·lícula infantil de gran emoció.

Muñecas
Precioso drama de ternura infantil y adoptiva.

La casa del misterio
Plasmació plàstica de la eminent novel·la francesa, en 4 li-

CAPITOL D'EMA ESTRENA D'UN DOBLE PROGRAMA
CLIVE BROOK EN UNA AVENTURA DE SHERLOCK HOLMES
La Mujer Pintada
per Spencer Tracy i Peggy Shannon

(Dels diaris: D'ara endavant els joves de la Lliga Catalana no podran tenir més de 25 anys.)
A la Reina Herodes li agraden tendres o la futura degollació dels innocents.

bro, que lleva el mismo nombre.
Aquests films, naturalment, són revisats per la censura. Ens agradaria de veure què li han tret a La Dolores, i com ha quedat «adaptat» a la «moral catòlica» com acaba la gasetilla.

PUBLI CINEMA
Pasaje de Gràcia, 57
Teléfono núm. 79681
SESSIÓ CONTINUA de 3 a 8 1/2 i de 10 a 12
Localitat única, seient i pesseja
Notícies, Reportatges i Documentals «FOX»
Demà nou i important programa

Teatre POLIORAMA
Rbla. Estudis, 9 - Telèfon 10773
Aquesta nit i dimecres tardó. L'èxit
SOL Y SOMBRA
Dimecres nit i dijous tardó i nit ESTRENA de la comèdia en quatre actes i en vers de Luis Fernández Ardavin
La Espada de Hidalgo
Divendres tardó SOL Y SOMBRA
Divendres nit i dissabte tardó i nit L'obra cim
La Espada de Hidalgo
COMPANIA DE COMEDIA DE FRANCESC MORANO

Prudenci Bertrana: Si no de bona gana la recomanaria als lectors de «La Veu», però, punyes! qualsevol s'embrancha...

Brenat i Sopant: No se, no se, pero me parece que esto Sagarra se nos pasea. A mi esto de hablar tanto de pescado y de sardina me hace mala espina. ¿Caso no existe una obra llamada «Los sobrinos del capitán Grant» que también sale el mar y se parece la mar a «El Cafè de la marina»?

Ambrosi Carrillón: Jo i l'Aurea n'hauriem tret més partit. Vaya!

Teatre Català Romea
Comp. VILA-DAVI
EL MISTERI DE LA QUARTA AVINGUDA
Un nou gènere teatral que cada dia esgota les localitats

Lluís Capdevila i Monocle: No havíem vist mai res tant poc hàbil i matusser. I entretingut, eis que lluitem pel rejuveniment del teatre català espera i aguanta. Quina m...!

Cortés i Vidal: L'obra és intel·ligent però fa Quaresma. Hi trobo a faltar un plat de carn. (I després de no dir res de tot això en Cortés ens saludà fent una cerimoniosa barretada.)

Domènec Guansé: Si, si, està molt bé, està molt bé! No més faltaria!... (Estrena un somriure i torna a començar.)

Don Francesc Cambó: Segons m'ha dit el meu secretari es tracta d'una obra teatral admirable. Felicito a l'autor. (L'opinió va acompanyada d'una polissa i un segell de dues cinquantes.)

OLYMPIA RING BOXA
Avui dimarts, a les 10:15
EXTRAORDINARIA VEILLADA **SANGCHILI - IGLÉSIA S**
MORALES-CECCARELLI
Gran combat internacional
RIAMBAU - DE NEGRI
GENERAL: 2 Pesseïes
Butaques des de 4 a 10 ptes.

ovelles esgarriades

Els crims de la Monarquia

La Publicitat de diumenge publicava un telegrama de Doorn, en el qual, en explicar l'activitat que es nota a la residència de Guillem II, deia:

De moment, es reben, o s'han rebut ja, una infinitat de lletres i telegrams, en quantitat tan extraordinària, que la secretaria de l'ex-emperador ha quedat submergida sota imponents castells de paper. S'ha rebut també un nombre de presents realment extraordinari, i flors, moltes flors.

Aquests flors deuen ésser, segurament, per a fer corones per a la pobra secretaria submergida.

Una Volterrià de tot a 0'95

El Servei de Premsa i de l'Esquerre de l'Ajuntament, va facilitar divendres passat la següent nota:

Demà dissabte, dia 4, a dos quarts d'onze de la vetlla, el lluitador valencianista senyor Bernard Espaza donarà una conferència volterriana sobre el tema «Els sants i els llurs quefers», al Centre de l'Esquerre Republicana i «Unió Femenina del Camp de l'Arpa», carrer Muntanya, 57.

Sembla, però, que Voltaire, a més d'ésser volterrià, sabia llegir i escriure.

Pacifisme

El Exportador Americano publica el següent anunci:

Es veu que els anarcosindicalistes no varen veure aquest anunci i es varen entretindre a fabricar bombes inexplosibles de seguretat, com els fogons de benzina que, naturalment, de tant en tant t'embé esclaten. Potser, però, la causa de no haver-ne usades és per l'advertència que diu que no s'envien mostres gratis.

Per al pròxim moviment potser don Alfonso els en comprarà algunes.

BOMBAS LAKE ERIE DE LANZAMIENTO AEREO

Botella de lanzamiento. Acción que se produce al ser tirada. "Armas" como se quiere.

De fabricación de dinamita de fuego líquido de muy considerable de que se componen de gel nitroceluloso y otros.

Peso corriente de 25, 50 y 100 libras, según se pida para ser usadas en las postales aéreas.

Materiales, propósitos, aparatos para cartuchos de mano y de pie y otros, quedados en fragmentos de muy corta vida y escarpados de gel.

No repone muertra. Gratis.

The Lake Erie Chemical Co.

3820 North Avenue
CLEVELAND OHIO U. S. A.
Cablegram: "LAKES" Cleveland

Nota de societat

«El Diari de Tarragona» publicava el 28 de gener la següent nota de societat:

Traslladat a Orense el president accidental d'aquesta Audiència, senyor Antoni Sereix, sentim vertaderament la seva marxa.

Foia dotze anys que el senyor Sereix estava entre nosaltres, demostrant sempre gran zel i intel·ligència en l'exercici de magistrat.

Ahir tarda s'efectuà l'enterrament.

Es comprèn que els seus amics sentíssim el trasllat, si era al cementiri.

Diu que no és prou...

Del Diari de Tarragona, encara i del mateix dia, però a la secció política:

El Sr. VENTOSA I CALVELL també rectifica. Diu que l'autonomia és per damunt de tota persona, per alta que sigui, i per damunt de la durada de qualsevol magistratura.

L'única modificació que resulta de la crisi—afirma—és que el Conseller en cap és dirà Conseller delegat, i això no és prou per a fer una crisi.

Aquests darrers puntals de la monarquia no saben pas el que voldrien per provocar una crisi. Potser un discurs del senyor Lerroix.

Per encàrrecs de publicitat a **EL BE NEGRE**, adreçar-se a: Aribau, 139 - Telèfon 76307.

La restauració de l'Imperi a Alemanya

Baden Baden, 1. — Corren rumors d'una gran badada de Hindenburg que podria portar seriosos trastorns a la República Alemanya.

Baden Baden, 1. — El que badava era simplement el corresponsal, dones el rumor recollit fa referència només a un acord entre Hindenburg i Hitler per restaurar l'Imperi.

Doorn, 2. — Hem anat a veure al Kaiser, però doormia i no l'hem pogut intervenir. La seva senyora, de totes maneres ha manifestat que li deu haver quelecom d'això de la restauració perquè el Kaiser fa vuit dies que no para de netejar amb kaol els ceptres i les corones que tenia arreconades.

Berlín, 2. — Hitler en persona ha anat a l'ex palau del Kaiser, futur palau del Kaiser, a omblanquinar les habitacions del futur emperador.

Berlín, 3. — Acaba d'arribar el Kaiser a Berlín per fer-se càrrec del seu empleu. La cerimònia de presa de possessió no ha revestit la solemnitat que s'esperava degut a un disgust de família. Al trobar-se el príncip i l'emperador del seu pare, s'han mirat contra el Govern i es tem que sorgeixin discrepàncies.

Berlín, 4. — Ja la ballem. L'ex príncip acaba de proclamarse Emperador i ha enviat la cantant a l'ex emperador que era ara emperador i al mateix temps el seu pare. Quins fills!

Berlín, 4. — Acaba de marxar l'ex Kaiser cap a Doorn. La diada seca que l'acompanya li va cantant: «Non, non, non, non que les figures són verdes». (En alemany: «non, no, non, non hag der chouerouten verdens»).

Berlín, 4. — S'ha armat un embolic de mil dimonis. Ara resulta que Hitler també es vol proclamar emperador; Hindenburg, tot rapapiejant diu que no vol deixar la Presidència, i el príncip els vols fer agafar a tots. En aquests moments els Cent homes d'en Von Schleier estan reunits buscant una solució, a base d'una persona neutral.

Berlín, 5. — S'acaba de trobar el desllorigador al problema del proveïment d'un emperador per alemanya. S'ha decidit enviar un telegrama a l'ex emperador del Parahel oferint-li el càrrec.

Berlín, 6. — En Lerroix ha acceptat amb el següent telegrama: «Delikatessen offeren koronen Deutshland accepten. Cojen expressen aus der Von Emilianen zu Pikipon. Lakandri!».

Una visita al Sr. Irla:

Quan vàrem entrar, la veu del senyor Toreski parodiava una sarsuela: «Jo he pasado la noche en un sueño, y este sueño era un sueño sin tos... gràcies a les Pastilles del Dr. Andreu...» Va alçar-se a fer callar amb rebança l'aparell.

—Oh, si és aficionat a la ràdio, per nosaltres no estigui. Estem fets a tot.

—És que m'agrada tant la música!

El cònsol de l'Esquerre i diputat per Letònia senyor Colldeforns, contractant la senyora Aurea de Sarrià i el senyor Ambrosi Carrion perquè vagin a escriure i ballar poesies a aquell bell país de la mar Bàltica.

Es una foto Be Negre

TRES EXITS

UN ALTRE EXIT DE «EL BE NEGRE»

Abans de les eleccions havia explicat El Be Negre la manera especial com el Sr. Ribas Soberano, home de dreta, havia entrat a l'Esquerre per defensar l'ideal del seu sanatori del Montseny. L'elector, però, no ens va creure i ara, ja diputat, diumenge de la setmana passada el sanatori, que feia temps que s'esperava, va ésser inaugurat pel President de la Generalitat i de l'Esquerre i de la medicina del país. El sanatori és magnífic, tan magnífic, però, que l'estada en ell costarà un ull de la cara.

Es per això, que un metge invitat féu notar al Dr. Peyri, gendre del Sr. Macià, que no veia on serien instal·lats els humils. «A menys..., a menys...» —deia— que la Generalitat no els hi instal·li... Cosa que resoldria d'un cop l'esquerranisme del Sr. Ribas Soberano.

ELS EXITS D'EN VACHIER

L'il·lustre inventor del més notable conflicte de taxicomania que s'ha donat fins a la data d'ençà que el món és món, ha estat eridat per l'Ajuntament de Madrid, a fi i efecte que els vagi a enredar la circulació de la Villa y Corte que es veu que la tenen massa bé.

Segons sembla, el president de la Comissió de Circulació del nostre Ajuntament tindrà a la seva disposició els vuitanta famosos milions de capitalidad perquè pugui fer totes les reformes que calguin sense haver de reparar en despeses.

Si a n'en Vachier se li acut gastar-se'ls tots en sagetes, ratlles blanques, discs de colors i tanques de filferro, ja playem els madrilenyss. Semblaran un immens ramat de conills, vegetant dintre una monumental gàbia-laberint.

EN PICH I PON S'APUNTA- RA UN NOU EXIT

El «Partido Republicano Radical» (comité local), dirigit i inspirat per en Pich i Pon, el qual al seu torn està dirigit i inspirat pel senyor Marianus Aguilar, passa per uns moments de greu perill. Els seus dissidents, els insurrectos que formen el «Partit Republicà Radical de Catalunya» han acceptat la controvèrsia a què els van convidar als del comité local, i es preparen per tal d'apuntar-se un triomf en tota la línia.

La senyora Gallinat, secretària dels dissidents, sembla que serà un dels controvèrsiadors, i per tal de contrarestar la seva formidable dialèctica es diu que els del comité requeriran la

HOLLYWOOD BAR - DANCING

CARRER NOU DE LA RAMBLA, 105
TELEFON NUMERO 17033

Totes les les nits de 12 a 4 i festius de 7 a 9 (aperitius)

Colossal èxit de la **DEMON'S JAZZ** ORQUESTRA COMPLETA

Grans atraccions en la pista

EL PREMI JOAQUIM FOLGUERA Falta de serietat

Vetllant pels furs de la justícia, unes vegades escaruda, d'altres conculcada i coses pitjors d'altres encara, El Be Negre ha de sortir en so de protesta davant l'actitud incomprendible—o potser massa comprensible—del jurat del Premi Joaquim Folguera en separar-se de la tradició establerta en els premis atorgats aquest any, i segurament en els següents, de concedir-los tots a Josep Maria de Sagarra. Trencant el conveni establert, el jurat del premi de poesia s'ha volgut significar i no ha fet més que posar-se en evidència. Tenim, però, entès, que ja arrepenit, s'ha posat d'acord amb els altres per l'any

que vé donar tots tres premis a qui corresponen de dret, és a dir, a Josep Maria de Sagarra, i aquest, si creu que no en mereix algun d'ells, que el dongui a qui millor li sembli.

D'aquesta anarera s'acabaran d'una vegada les baralles en el sí del jurat, i ningú no es queixarà d'injustícies. I aquell que obtingui un premi podrà dir que ha tingut una veritable xamba.

Aquest any, però, i per una sola vegada, publiquem una de les poesies del volum premiat, tot advertint als autors, que en el successiu només publicarem les dels volums que siguin premiats a Josep Maria de Sagarra.

ESTANÇA MCMXXXIII

Turment del somni que esvaeix la boira
esfilagarsada de la ment cativa.
Oh si el lluir de la fugitiva
llum dels estels pàl·lids s'endugués la pensa
amb el seu bleix somort.
Llavors quan cau a la trèmola i fosca
mar del pesombre que cercles concèntrics
escampa la verba estrangera.
Qui era o no era
no sap mai en el dubte l'auriga que mena
l'allau folla i sedenta dels recòndits instints.
Li escoltessim endins
orien els nombres que trenen les notes,
les notes eternes.
Assai el pler que sanglota tothora
damunt la polpa terrenal que sagna,
sota la llanda cadena d'espasmes
cabdella i confon la tremor dels meus pasmes,
Pisquis i jo. Castíssim comubi!
Ens 'nem a fer retratar.
Vols venir, tu, rabadà?

CARLES RIBA

RESTAURANT

«El Be Negre» diu...
ES EL MILLOR

Rbla. del Mig, 19 - Plaça F. Macià, 3

Frivolitats

«Seny i Atzar» és el títol d'una novella de la vida íntima d'un vete-i-fils i una modista vídua que tot i dormir plegats no s'entenen ni s'entendran mai, com vós i la vostra dona. — «Seny i Atzar»!

Al Parlament Català han inaugurat interessants sessions de minuts de silenci.

Josep M.ª de Segarra fa quinze dies que no ha guanyat cap premi.

I UN BE!

La primera equivocació d'en Lerroix: no portar mitjons «Moltfort's».

L'Esquella de la Torratxa ha pagat un dinar als seus redactors.

En Bon segueix anant i tornant de Nova York.

Don Francesc Cambó es proposa deixar-se créixer el bigo—eto «a lo Hitler».

En Bernades i l'Aymami encara són de l'«Esquerra».

En Lluís Capdevila escriu una biografia d'en Segarra amb un próleg d'en Josep Maria Planes.

Correspondència

Escorçó. — Bons i van.

Bellac. — Ja ho podeu veure.

Soler. — No anem per aquests viarans.

Figueres. — L'enhorabona als de Roses.

AU PINGUIN

Escaudillers, 10 • Telèfon 20015

TOTS ELS DIES
SOPARS I RESSOPONS
DANZANTS
EL LLOC MÉS AGRADABLE
DE BARCELONA
MENU 10 PESSETES

L'ESCOIA DE LA LLIGA

— Els tenen molt lligats a aquesta canalla.
— Sí, és que van amb un mal hermanu.